

C. Hage: Jeg vil ikke negte, at denne Slutning af indværende Rigsdagssamling har haft noget vist Overraskende for mig. Efterat vi, som det ærede Medlem omtalte, have set hele Afgørelsen paa Lovgivningens Ager bortstykket af Politikkens Vandflod, efterat vi have tilbragt sex Maaneder med blot at bringe Finantsloven nogenlunde velbeholden i Hus, jaa kommer der nu til Slutning, som det synes, en Række af stille, solvarme Høstdage, hvor man endnu mener at kunne redde en lille Efterflæt. Det kan ikke være Andet, end at, selv om det, der mulig saaledes lader sig redde, er af saare beskeden Natur, rejser der sig dog et Ønske om, at det kunde lykkes at bjerge et minimalt Udbytte af Samlingen, og overfor en sliq Stemning føler man Samvittighedsnag ved at se sig nødsaget til at træde i Opposition mod noget saadant endnu overlevende Lovforslag. Jeg erkjender tilfulde, at de ere meget prisværdige disse Bestræbelser, der gjøres her, efter det almindelige Stikbrud, dog at disse en lille Lovstump iland, og selv om man ikke i og for sig beundrer den Næringsvei, at leve af Vrag, kan man dog ikke negte sliqe ihærdige Anstrengelser sin Sympathi. Hvor gjerne jeg end vilde unde den høie Regjering og den høitæredede Justitsminister den Glæde som Udbytte af et helt Mars, ja, jeg kan gjerne sige to Mars kraftige Virksomhed, at kunne bringe Guillotinen hjem i Triumf, ser jeg mig imidlertid for mit Bedkommende desværre nødsaget til at fraraade den Reform, hvorom her er Tale. Det dreier sig jo her om to forskjellige Foranstaltninger, dels Indførelse af det Redskab, der almindelig benævnes Guillotinen eller, som det jo lader den skal kaldes, „Faldryen“, dels Spørgsmaalet om en Begrænsning af den hidtidige Offentlighed ved Henrettelser. Medens Udvalgets Flertal har anbefalet begge disse Foranstaltninger, anbefaler derimod Mindretallet kun den ene, Anvendelsen af Guillotinen, men fraraader Indskrænkning i Offentligheden. Jeg for mit Bedkommende staar paa det stilmodsatte Standpunkt af dette; jeg har ikke noget Bæsentligt imod en indskrænket Offentlighed, men vil derimod bestemt fraraade Indførelsen af Guillotinen. Dette Standpunkt er ikke kommet frem i Udvalget, og haade den ærede Ordfører og det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) fremhævede, at Indvendinger mod dette Instruments Hensigtsmæssighed overhovedet ikke ere komne til Orde. Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at jeg har tilladt mig at tilstille Udvalget en Skrivelse, som var ledjaget af et Bilag fra en fremragende Tekniker, hvori jeg henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, at der er en

anden Henrettelsesmaade, som, naar man overhovedet vil gjøre Forandring i det Nuværende, i høi Grad maatte anbefale sig til Anvendelse. Jeg er for mit Bedkommende ikke nogen Modstander af Dødsstraffen. Jeg tror ganske vist, at den Tid engang vil komme, da i de civiliserede Samfund Dødsstraffen ikke længere vil blive bragt i Anvendelse; men det er ligesaa vist min Overbevisning, at det Tidspunkt, da Dødsstraffen kan og bør affattes, ikke er kommen. Derimod har jeg den Opfattelse, at det er paa Tide, at man søger at komme bort fra de fra Fortidens barbariske Tilstande overleverede raa Henrettelsesmaader. Jeg indser ikke, at det, at man substituerer en Maskine istedetfor den nu benyttede Haandøye, er Noget, der paa nogen Maade kan betegnes som et virkeligt Fremskridt. Der er i Virkeligheden imellem disse to Henrettelsesmaader kun den samme Forskjel som imellem en mere fabrikmæssig og en mere haandværkmæssig udført Gjering; enten man benytter et Værktøi eller en Maskine, bliver selve Handlingen aldeles den samme. Det er mig meddelt, at ogsaa ved Henrettelse med Guillotine har man Exempler paa, at Henrettelsen har kunnet mislykkes, og jeg vil henstille til ærede Medlemmer at overveie, hvilke Gjæligheder man vil komme til at staa ligeoverfor, naar man arbejder med Guillotinen og denne i et givet Tilfælde slaar fejl. Kniven falder, hugger maaste Halsen halvt af, man kan maaste faae Kniven hverken op eller ned; man maatte vel da tage Manden ud, og ved Hjælp af en Øxe, man lod hente et eller andet Sted, endelig hugge Hovedet af ham. Det er dog ogsaa ret betegnende, at det eneste Land, hvor man, mig bekendt, benytter Guillotinen, er Frankrig. I England, Østerrig, Rusland og Nordamerika bruger man Galgen, i Tydskland og Sverig Øxen, i Spanien Garottering; Frankrig er det eneste Land, hvor man anvender Guillotinen, og Indførelsen af dette Instrument skriver sig jo fra en Tid, da man foretog Henrettelser saa at sige en gros. Det er et Instrument, som har sin Betydning, selvølgelig naar en Skarpretter skal foretage 40—50 Henrettelser om Dagen; det er klart nok; hans Arm bliver træet, og det kan være af stor Nytte under saadanne Forhold, at have en Maskine til at gjøre Arbeidet. Men at vi nu efter 100 Mars Forløb skulde mene at gjøre et stort Fremskridt ved at naae saavidt, at indføre det Redskab, som blev indført i Frankrig under Revolutionen, det har for mig noget ligefremt Komisk. Jeg veed ikke, om man maaste tænke sig, at vi skulde staa ved Begyndelsen til lignende Tilstande som, da Guillotinen indførtes i Frankrig; isaafald